
ELHUNYT DR. PETHŐ ISTVÁN ZONGORATANÁR

A KISKÖRÖSI ÉS A SOLTVADKERTI AMI ALAPÍTÓ IGAZGATÓJA
(1948. 04. 16. – 2020. 09. 26.)

I.

Dr. Pethő István

1948. április 16-án született Budapesten egy négygyermekes család legidősebb fiúgyermekéként. Édesapja, Pethő István evangélikus lelkészként szolgált a békés megyei Magyarbánhegyesen. A szegényes körülmények mellett csak nagy áldozatvállalások árán tudta a család fiuk zenei tanulmányait támogatni. István hetente több alkalommal utazott Békéscsabára zongora és szolfézsórákra, ahol lelkes tanárai elszántságának köszönhetően szert tehetett arra a tudásra, amivel sikeresen felvételizhetett a szegedi Konzervatóriumba. Itt és a Zeneművészeti Főiskolán szeretett tanára, későbbi lelki jó barátja, Bódás Péter zongoraművész vezette az útját. Tanári példaképei közé tartozott Szathmáry Géza zeneszerző és zeneelmélet tanár, aki ingyen adott különórákat a hozzá segítségért, több tudásért fordulóknak. Géza bácsi csak annyit kért valamennyi növendékétől: *„Adjátok tovább ezt a tudást növendékeiteknek”*.

A főiskolai tanulmányok két további lehetőséget nyitottak meg a növendékek előtt: utat a Zeneakadémiára, a zongoraművésszé válás felé, vagy az aktív tanári pályát. Bár édesapja vágya fia előadóművészi karrierje volt, a diplomakoncert után lecsukott zongorafedél azt jelezte, hogy ő a tanítás művészetét választja.

Későbbi feleségével, Fodor Katalinnal így kerültek még főiskolásként Kiskőrösre az 1969-ben induló zeneiskola alapító tagjaiként. Zongora- és szolfézstanári diplomájuk megszerzése után itt telepedtek le, itt születtek gyermekeik, Villő és Ilián. 1972-től az addig fiókiskolaként működő intézmény önállóvá vált, melynek 21 éven át volt igazgatója.

Tanári és vezetői ars poeticáját azzal a céllal határozta meg, hogy Kiskőrös és vonzáskörzete zenélni vágyó gyerekeit az iskola tanári karával együtt minél műveltebb, zenében örömet lelő fiatalokká nevelje. A sok gyakorlás, a növendékek munkára foghatósága, a szülők hatékony segítsége elindította egy kisváros kis iskolájának sikeres bemutatkozását szinte valamennyi országos versenyen, fesztiválon, sőt az ország határain is túl. A gyerekek megérezve a siker ízét a zenei pálya szépségeit, nagy számban kérték felvételüket zenei szakiskolákba. Az itt tanulók közül sokan, akik később az óvónői, tanítói, tanári és zenetanári, vagy előadóművészi pályát választották, vitték tovább ezt a szellemiséget.

Nemcsak tanított, de sok időt, energiát fordított saját és az iskola tanárai szakmai továbbképzésére, a város felnőtt lakosságának zenei nevelésére is. Beiratkozott a szegedi József Attila Tudományegyetem pedagógia szakára, ahol előbb pedagógiai előadói diplomát, 1983-ban doktori fokozatot szerzett. Kutatási eredményei a mai napig a zenei képességvizsgálatok további kutatásának alapját képezik.

Tanítványai játékát figyeli dr. Pethő István

1993-ban másodszor adatott meg számára, hogy egy induló művészeti iskola alapítótanára lehessen. Soltvadkert város vezetése, a nagy számban jelentkező növendékek és szüleik, a kulturális és oktatási intézmények

támogatása mellett sikerült a Kiskőrösön már megfogalmazott célokat itt is elérni. A művészeti nevelés az iskola életének szerves részévé vált, az eredményes nevelőmunka elismeréseként páratlan összefogás indult a hangversenyterem kialakításáért, a szükséges hangszerek beszerzéséért.

Szívén viselte a legkisebbek zenei nevelését is, 22 éven keresztül hűséges zongora kísérője volt az evangélikus óvodás gyerekek egyházi szolgálatainak. Szeretettel készítette fel növendékeit templomi alkalmakra, városi, iskolai és más kulturális rendezvényen való közreműködésre. Ez év szeptemberétől egy harmadik újrakezdésre kényszerítette az élet. Valamennyi növendéke hűségesen követte a Gyöngyház Kulturális Központ által felajánlott, a Polgármester Úr támogatása mellett kialakított terembe. A Soltvadkert Városért Alapítvány hangszervásárlással biztosította a gyerekek zongoratanulásának folytatását.

Munkásságát szakmai és művészeti körökben egyaránt elismerték és díjazták:

- a Magyar Zeneiskolák Szövetsége tiszteletbeli elnökségi tagjává választotta
- a „Magyar Művészetoktatásért” plakett kitüntetés
- miniszteri dicséret, kiváló munkáért, kultúráért díjban részesült
- több alkalommal tüntették ki felkészítő tanári munkájáért a Magyar Zeneművészek és Táncművészek Szakszervezete részéről
- Kiskőrös Városért elismerésben részesült 1989-ben
- Apáczai Csere János Díjat 1994-ben kapott
- 2011-ben Pedagógus Szolgálati Emlékéremmel és Soltvadkert város Pro Scola kitüntetésével jutalmazták
- Soltvadkert Városért kitüntető címet 2018-ban vehetett át.

Azon a végzetes napon boldogan érkezett növendékei, fogadására, de élete más fordulatot vett. Felesége a tőle való búcsúzásnál megköszönve a közösen leélt 50 évet, az aranydiploma feletti örömet, az együttes munkálkodásban eltöltött 51 tanévet. Ígéretet tett arra, hogy kis növendékeit nem hagyja cserben. Folytatja azt a célt, amelyért együtt küzdöttek sikereken és mély válságokon keresztül úgy, ahogy azt példakép tanáraik hagyták rájuk örököül: a tanítás és a gyerekek szeretetével.

Dr. Pethő István esetében is hisszük dr. Luther Márton egyik hitvallását:

„A szent zene az örök élet prelúdiuma.”

II.

NYÍLT LEVÉL AZ UTÓKORNAK IN MEMORIAM DR. PETHŐ ISTVÁN (1948-2020)

Dr. Pethő István élete párjával, dr. Fodor Katalinnal

Kedves Olvasó!

Neked írom ezt az emlékezőt, aki évek, évtizedek, vagy talán sokkal több idő múlva kezdedbe veszed az újságot. Remélem, lesz még könyvtár majd akkor is, ahol ráakadsz, vagy dédszüleid padlásán egy dobozban összegyűjtve lelsz rá Soltvadkert archivált mindennapjaira. Akkor megtalálod ezt a fájdalmas búcsút. Te nem tudhatod, milyen esztendőt is éltünk meg 2020-ban, nem tudhatod, mennyi örömünk és mennyi bánatunk volt. Nem tudhatod, hogy mennyi szépség és mennyi veszteség ért minket. Ezúttal a veszteség oldal a súlyosabb.

Te nem tudhatod, mert nem ismerted dr. Pethő Istvánt. Mi igen! Neked talán meséltek róla nagyszüleid, netán dédnagyszüleid. Mi azon szerencsések közé tartozunk, akik ismerhettük, találkozhattunk vele, fogadhattuk köszönését, megölelhettük, hallgathattuk zongorajátékát, láthattuk a háttérben meghúzódó biztonságos lényét, amikor növendékeiért izgult. Pedagógus volt. Nagyszerű zenepedagógus! Zongoratanár, korrepetitor, egykor intézményigazgató, és talpig úriember. Mosolya, kedvessége, figyelmessége, türelme és megértése olyan harmóniát árasztott, amiktől megnyugodni kényszerült a legvadócabb gyermek is.

Olyan ember volt, akinek a legfőbb örömet a tanítványaival való foglalkozás, a billentyűs kamarazene, a négykezesek tanítása, a zongorakíséret jelentette.

Pethő István és egyik tanítványa

Vallotta, hogy a zene nem csupán hangszeres játék, a maga eszközeivel embert, jellemet formál, érzelmeket ad. Őszintén hitte és másokkal is elhitette, hogy a sok próbálkozás és a befektetett munka eredményeként születnek meg élményeink és sikereink. A soltvadkerti művészetoktatás egyik alapítója. Szakmai életútját több díjjal is elismerték; 1994 Apácai Csere János díj, több országos versenyen a Magyar Zene-és Táncművészek felkészítő tanári díjában részesült. 2011-ben Pedagógus Szolgálati Emlékérmet kapott majd Pro Schole-díjjal ismerték el munkáját. Kiskőrös Városért (1989) majd Soltvadkert Városért (2018) kitüntetést vehettek át feleségével együtt. Elhivatottságát számtalan növendékének sikeres életpályája igazolja. A zene töltötte ki egész életét. Foglalkozott óvodásokkal, tanított általános és középiskolásokat, oktatott művészeti táborokban, közreműködött egyházi rendezvényeken. Tanítványaival számos megyei, regionális, országos rendezvényen szerepeltek kitűnően és vitték két kisváros Kiskőrös és Soltvadkert hírét. Alázatos bölcsességgel tanított, nevelt, oktatott feleségével, dr. Fodor Katalinnal. Társak voltak a mindennapokban, társak a munkában. Összetartoztak, mint borsó meg a héja. Páratlan páros, tele lendülettel, ambícióval, ötlettel. Most is nagy terveik voltak. Éppen zongora termeiket rendezték, új helyen, új formában, szépítették, készültek az új oktatási évre.... és ekkor egy láthatatlan karmester közbeszólt...

Olvasom a közösségi portál bejegyzéseit, amit Te, kedves olvasó már visszakeresni sem tudsz, mert talán már facebook sem lesz akkor. Sűrű

könnyeket fakasztó gondolatok, amit hirtelen halála kivált bennünk. Tódulnak a volt tanítványok, barátok emlékei, hálát és köszönetet nyilvánító sorai. Mindenki arról ír, hogy micsoda példakép lett István a gyerekek zene szeretetében, alaposságban, lelki mélységeiben, lelkesedésben és aktivitásban. Tiszteletre méltó életet élve lett a művészetoktatás ikonikus alakja. Elment a mester, a hűséges társ, szerető apa és nagyapa. Hetvenkét évet kaptunk Tőle. Hetvenkét tartalmas, gazdag, kitüntető évet.

István megszállottan magáénak vallotta a kodályi gondolatokat: „Az a meggyőződésem, hogy mindenkinek joga van a zenei képzésre, kivételes esetben azért, hogy megalapozza a hivatásul választott zenei pályát, egyébként pedig, hogy boldog, jobb ember legyen.”

Dr. Pethő István ilyen ember volt, kedves Olvasó. Úgy nézz rá majd az elsárgult lapokon keresztül, hogy a múltad, a város történetének és történelmének egy felejthetetlen alakját ismerhetted meg személyében. Mi a jelenünket élhattük vele, nekünk most nagyon fáj a távozása.

Kedves István! Kitüntetés volt ismerni Téged, kitüntetés volt minden, ami Hozzád fűzött minket közvetve, vagy közvetlenül. Egy élő hang maradtál a zongorán, és mi mindig hallani fogunk Téged!

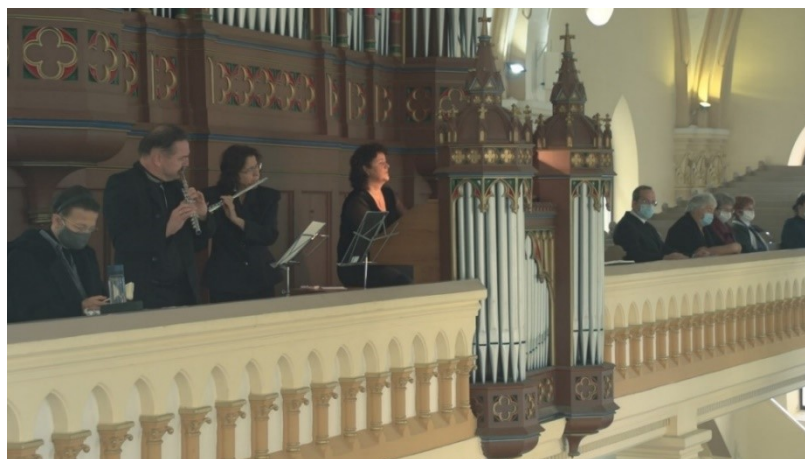
Tisztelőid nevében

Supka Éva

*Megjelent a Vadkerti újság 2020. októberi számában.

III.

Búcsúztatóján, a kiskörösi evangélikus templomban volt növendékei is emlékeztek szeretett tanárukra: Berényi Bea, Dratsay Ákos fuvolán, Nagy Ferenc hegedűn, Balázs-Nagy Gabriella zongorán, Szokody Anikó orgonán működtek közre, míg Szalay Éva és Gesztesi Tóth László – akik előadóművészként folytatják pályájukat –, video- és zongora, ill. orgona játékkal búcsúztak. A család kérésére a megjelentek – mintegy 900 fő – adományaikkal a Soltvadkert Gyermekéért Alapítványt, a hangszeres növendékeket támogatták.

Berényi Bea és Dratsay Ákos

Szalay Éva

továbbá Nagy Ferenc és Balázs-Nagy Gabriella a kiskörösi evangélikus templomban tartott búcsúztató közreműködői közül.